

raadet efter denne fornyede Henvendelse sin Erklæring, retter Udvalget sig derefter. Jeg tror ikke, man med Hensyn til dette Forhold kan komme længere. Tager man ikke Sogneraadenes Paategning for gyldig efter at have spurgt dem igen, faar man dem for Fremtiden ikke til at afgive nogen som helst Erklæring i lignende Sager.

Ordføreren (Kofod). Den højtærede Minister har paa et enkelt Punkt misforstaaet mig, og da det er muligt, at jeg har udtrykt mig lidt utydeligt, vil jeg gerne understrege, at den Henvendelse, jeg har modtaget fra Østerbro Fiskeriforening, ikke er en Klage over de tidligere foretagne Udbetalinger, men en Opfordring til, at den Udbetaling, der skal finde Sted i Henhold til den fremtidige Lov, maa blive fremskyndet saa meget som muligt. Det er denne Henvendelse fra Fiskeriforeningen, jeg gerne vil give min anbefaling, og jeg vil derfor paa ny henstille til den højtærede Minister, at der bliver gjort, hvad der kan gøres, for at fremme de Udbetalinger, som skal finde Sted i Henhold til den Lov, som antagelig vil resultere af dette Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—6 (se Tillæg A. Sp. 4189)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i midlertidig Lov Nr. 173 af 20. Marts 1918 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1569; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 977).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Henningsen). Da det af Udvalget stillede Ændringsforslag fremtræder som Forslag til en næsten helt ny Affattelse af Loven af 20. Marts 1918, skal jeg, før jeg omtaler de enkelte Ændringer, ganske kort gøre Rede for, hvorfor Udvalget har valgt denne Form. Det af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Lovforslag gik kun ud paa at myndige Landbrugsministeren til at dispensere fra Lovens Bestemmelser, naar det bevistes, at Handelen faktisk var indgaaet før den 20. Marts 1918, selv om Begæring om Udstykning ikke var fremkommet til den Tid, som er fastsat i Loven, nemlig 3 Maaneder efter dennes Ikrafttræden. Denne Ændring var meget naturlig, ja, absolut nødvendig, og den blev derfor ogsaa tiltraadt af samtlige Partiernes Ordførere. Men samtidig blev der af det ærede Medlem fra Skanderborg (Stengaard-Kirkegaard), der talte som Ordfører for Venstre, fremsat Ønske om, at der maatte blive foretaget enkelte andre Ændringer i Loven, da det havde vist sig, at Lovens Affattelse paa flere Punkter var noget uheldig. Dette Ønske blev tiltraadt af de øvrige Ordførere, og der blev tillige udtalt Ønske om, at Loven samtidig blev fornyet.

Paa Grundlag af Forhandlingen ved Sagens første Behandling har Udvalget ikke holdt sig til den af Ministeren foreslaaede Ændring, men foretaget en almindelig Undersøgelse af, hvorledes Loven i det hele har virket i det praktiske Liv. Efter denne Undersøgelse og efter de Oplysninger, som er indkommet dels fra Landinspektørforeningen, dels fra Matrikulkontoret, har Udvalget stillet det foreliggende Ændringsforslag. Det viste sig nemlig ved Undersøgelsen, at Loven led af 3 væsentlige Mangler. For det første virkede den unødigt hemmende overfor Udstykningen af visse Ejendomme i Jylland, idet der i Loven kun var Tale om en Hartkornsgrænse, og Hartkorn er i mange Egne af Jylland ikke nogen bestemt Maalestok for, hvor stor en Ejendom er. Medens Loven saaledes paa dette Omraade virkede unødigt strengt, opfyldte den paa andre Punkter slet ikke sin Bestemmelse, idet det ikke i den var forbudt at fraskille særskilt matrikulerede Lodder. Endelig klagede alle, der skulde administrere Loven, over, at der ikke fandtes bestemte Regler, hvorefter der kunde dispenseres